

12. Чуковский К. Высокое искусство. Собрание сочинений в 15 томах, том 3. – М. Агентство ФТМ, Лтд, 2012. – С. 330.
13. Швей М., Лещак О. Польско-русские и польско-украинские межъязыковые лексико-семантические диспропорции. *Studia Rusycystyczne Akademii Świętokrzyskiej*, том 11. – Kielce 2002. – С. 111-134.
14. Шилюнова А.А., Перевод интернациональной лексики. http://ttech.pstu.ac.ru/mnp04/mnp04/s6/6_3.rtf .(murojaat sanasi20.05.2019)
15. Ярцова В.Н. Развитие национального литературного английского языка. - М., 2021. – 286 с.

XURSHIDNING TARJIMONLIK MAHORATI

Ergash OCHILOV,

O'zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi

O'zbek tili, adabiyoti va folklori instituti

bo'lim mudiri, filologiya fanlari nomzodi,

E-mail: e-ochilov@mail.ru. Tel: +998946204764

Annotatsiya

Maqolada Sharq soʻz sanʼati bilimdoni Xurshidning tarjimonlik mahorati u muvaffaqiyat bilan amalga oshirgan Xoʻja Hofiz gʻazal va ruboiylari tarjimasini tahlili misolida koʻrsatib beriladi. Fors tili va adabiyotini, mumtoz sheʼriyatimizning uslubini yaxshi bilgan mutarjim Hofiz gʻazallari tarjimasini misolida tarjimada asliyat ruhiga kirish, muallif uslubini saqlash, asarning oʻziga xos ichki musiqasi va ohangini etkazishning goʻzal namunalarini namoyon etibgina qolmay, forsiy va turkiy adabiyotning mushtarak anʼanalari va umumiy jihatlari asosida asrlar mobaynida qaror topgan vazn, qofiya, radif, mavzular olami, obrazlar koʻlami, har ikki tilda mavjud soʻz va iboralardan samarali foydalanish imkoniyatlariga eʼtibor qaratdi va bu omillarning tarjima muvaffaqiyatini taʼminlash yoʻlidagi imkoniyatlarini oʻz tarjimalari misolida koʻrsatib berdi. Oʻzining aruzda bajarilgan sof oʻzbekona tarjimalari bilan hozirgi oʻzbek tili ham aruz talablariga javob berishini amalda isbot etdi. Tarjimadan maqsad aslida u yoki bu asarning mazmunini ikkinchi bir tilda qayta yaratishning oʻziga boʻlmay, uni oʻsha tilda jaranglata olish, tarjima qilayotgan xalq adabiyotining adabiy hodisasiga aylantirishdan iboratdirki, Hofiz gʻazallari tarjimasida Xurshid bu vazifaning uddasidan chiqqan.

Kalit soʻzlar: Hofiz, Xurshid, tarjima, tarjimon, gʻazal, ruboiy, aruz, vazn, mazmun, shakl, sanʼat, radif, mahorat.

Аннотация

В статье демонстрируется переводческое мастерство Хуршида, знатока восточного литературного искусства, через анализ его удачных переводов газелей и рубаяв Ходжи Хафиза. Переводчик, прекрасно владеющий персидским языком и литературой, стилем нашей классической поэзии, не только продемонстрировал прекрасные примеры вхождения в дух аутентичности перевода, сохранения авторского стиля, передачи неповторимой внутренней музыки и мелодики произведения на примере перевода газелей Хафиза, но и обратил внимание на метрику, рифму, аллитерацию, тематический мир, круг образов, возможности эффективного использования существующих в обоих языках слов и словосочетаний, которые сложились на протяжении веков на основе общих традиций и общих аспектов персидской и турецкой литературы, и продемонстрировал потенциал этих факторов в обеспечении успешности перевода на примере собственных переводов. Своими переводами на чистый узбекский язык он на практике доказал, что современный узбекский язык также отвечает требованиям аруза. Сел перевода — не просто воссоздат содержание произведения на другом языке, а заставит его звучать на этом языке, превратит его в литературный феномен переводной народной литературы, и Хуршид преуспел в этой задаче в своем переводе газелей Хафиза.

Ключевые слова: Хафиз, Хуршид, перевод, переводчик, газел, рубаи, аруз, метрика, содержание, форма, искусство, редиф, мастерство.

Annotation

The article demonstrates the translation skills of Khurshid, a scholar of Eastern word art, on the example of his successful analysis of the translation of Khoja Hafiz's ghazals and rubais. The translator, who knows the Persian language and literature, as well as the style of our classical poetry, not only demonstrates beautiful examples of entering the spirit of authenticity in translation, preserving the author's style, and conveying the unique inner music and melody of the work, but also draws attention to the possibilities of effective use of meter, rhyme, alliteration, world of themes, scope of images, and words and phrases existing in both languages, which have been established over the centuries on the basis of common traditions and common features of Persian and Turkish literature, and shows the possibilities of these factors in ensuring the success of translation on the example of his own translations. With his purely Uzbek translations, he practically proved that the modern Uzbek language also meets the requirements of the aruz.

The goal of translation is not just to recreate the content of a work in another language, but to make it resonate in that language, to turn it into a literary phenomenon of the translated folk literature, and in his translation of Hafiz's ghazals, Khurshid has succeeded in this task.

Key words: Hafiz, Khurshid, translation, translator, ghazal, rubai, aruz, weight, content, form, art, radif, mastery.

O'zbekistonda Hofiz Sheroziy g'azallari tarjimasi xususida so'z ketguday bo'lsa, barchaning ko'z oldiga darhol zabardast mutarjim, forsiy adabiyot bilimdoni Xurshid keladi. Bu – bejiz emas. Chunki Xurshid lison ul-g'ayb Hofiz she'rlari tarjimasiga birinchi bo'lib qo'l urgan va bu ishni muvaffaqiyat bilan amalga oshirgan tarjimon hisoblanadi. U Hofizning ruhiga kirib, dilini anglab, uslubiga kalit topib, shoirning otashnafas g'azallarini o'zbekchada aslidagiday jaranglata olgan. Shuning uchun ham garchi Hofiz she'rlari tarjimasiga ko'pchilik jur'at etgan bo'lsa-da, hech kim bu borada Xurshidning oldiga tusha olgan emas. Xurshid o'zining h o f i z o n a tarjimalari bilan boshqa tarjimonlardan alohida ajralib turadi.

O'zbek musiqali dramaturgiyasining asoschilaridan biri, taniqli shoir, zabardast mutarjim, matnshunos olim, O'zbekistonda xizmat ko'rsatgan san'at arbobi (1941) Xurshid – Shamsiddin Sharafiddinov (1892 – 1960) Toshkent shahrida tug'ilgan. Eski maktab va madrasa tahsilini ko'rgan. Madrasada fors va arab tillarini o'rganish bilan birga, Abulqosim Firdavsiy, Nizomiy Ganjaviy, Sa'diy Sheroziy, Hofiz Sheroziy, Abdurahmon Jomiy, Mavlono Lutfiy, Alisher Navoiy, Zahiriddin Muhammad Bobur, Muhammad Fuzuliy, Mirzo Abdulqodir Bedil kabi forsiy va turkiy adabiyotning ulkan so'z san'atkorlari ijodini ham ishtiyoq bilan mutolaa qiladi. Ayni paytda, o'zi ham she'r yoza boshlaydi. Ularni o'qir ekan, shoirning Sharq so'z san'atini naqadar teran bilishini anglash qiyin emas. Bu haqda Xurshidning o'zi shunday yozadi:

*Yassaviy, Jomiy, Navoiy Xurshid ustodi ekan,
Bo'lg'usidur xalq aro ash'orim e'joz oqibat [5,305].*

U o'z davrining Zavqiy, Kamiy, Avloniy, Qodiriy, Miskin, Xislat, Hamza, Ayniy, So'fizoda, Saidahmad Siddiqiy, Mirmuhsin Shermuhamedov kabi peshqadam namoyandalari bilan yaqin aloqada bo'lgan. "Devoni Shohidiy" (1912) va "Devoni Sharafzoda Toshkandiy" (1913) devonlarini tuzadi. "Armug'oni Shukriy", "Armug'oni Xurshid Sharaf" kabi bayozlar ham tartib bergan. She'rlari hofizlar e'tiboriga tushib, qo'shiq qilib kuylangan. Mulla To'ychi hofiz ijro etgan "Ushshoq", "Bayot", "Dugoh", "Segoh", "Chorgoh" shular jumlasidandir.

Xurshidga o'z asliy ijodi emas, balki Alisher Navoiy va Abulqosim Firdavsiy asarlari asosida yaratgan "Farhod va Shirin", "Layli va Majnun" musiqali dramalari hamda "Siyovush" opera librettosi, Hofiz Sheroziy g'azallaridan qilgan tarjimalari katta shuhrat keltirdi. Holbuki, u shoir va dramaturg sifatida 30 dan ortiq pyesa va 12 sahnaviy she'riy dialoglar yaratib, turli tillardan 30 ga yaqin sahna asarlarini tarjima qilgan. O'zbek mumtoz adabiyotining etakchi namoyandalari – Durbekning "Yusuf va Zulayxo" dostoni, Ogahiyning "Ta'viz ul-oshiqin", Munisning "Munis ul-ushshoq" devonlarini nashrga tayyorlab, chop ettirgan.

O'zbek o'quvchilari Hofiz ijodi bilan o'z tillarida 1958 yili ilk marta tanishdilar. Shu yili shoirning 82 g'azal, 40 ruboiy, tarje'band va soqiynomasini o'z ichiga olgan to'plami tarjima qilinib, nashr etildi [6]. Bu g'azallarning 64 tasi, ya'ni to'rttdan uch qismidan ko'prog'ini, ruboiylarning 23 tasi – yarmidan ortig'ini Xurshid muvaffaqiyat bilan tarjima qilgan. Shu ma'noda, aytish mumkinki, o'zbek o'quvchilarini ilk bor Hofiz ijodi bilan tanishtirgan mutarjim Xurshid hisoblanadi. U faqat tanishtiribgina qolmay, shoir she'rlarini qiyomiga etkazib o'zbekchalashtirganki, mana, oradan salkam yarim asr o'tganiga qaramay, Hofiz asarlari tarjimasiga Chustiy, Vasfiy, Sh.Shomuhamedov, J.Jabborov, E.Vohidov, O.Erkin, O.Muxtor, O.Bo'riyev, S.Sayyid, M.Kenjabek, E.Ochilov kabi qator mutarjimlar qo'l urgan bo'lsalar-da, haligacha undan o'tkazib tarjima qilgan tarjimon chiqmadi.

Xurshid fors tili va adabiyotini, mumtoz so'z san'atimizning uslubini yaxshi bilishdan tashqari, Hofiz ruhiga kirgan, shoir g'azallarining jarangosini topa olgan. Shuning uchun ham uning tarjimalari boshqalarnikidan ko'ra muvaffaqiyatli chiqqan. Darhaqiqat, Xurshid tarjimalarida shoir g'azallariga xos jo'shqin va isyonkor ruh, jozibali va dilo'rtar ohangni dark etamiz:

*Ayo, soqiy, sunib joming, qil ehson, yashnasin dillar,
Ko'rundi avval ishq osonu so'ngra tushdi mushkillar [6,23].*

Birinchi misrasi arabcha, ikkinchisi forsha – shiru shakar tarzida yozilgan bu baytning naqadar qoyilmaqom qilib o'zbekchaga o'girilganligiga ishonch hosil qilish uchun uning asl matnini keltirish kifoya:

*Alo yo ayyuhassoqi, adir ka'san va novilho,
Ki ishq oson namud avval vale aftod mushkilho [6,22].*

Tarjimaning tarjima ekanligi bilinmasa, o'quvchi uni vatan adabiyoti namunasi kabi o'qisa, mutarjim o'z zimmasidagi vazifani to'liq va mukammal bajargan hisoblanadi. Hofiz she'rlari tarjimasida Xurshid o'z oldiga xuddi shu vazifani qo'ygan va ko'p hollarda bunga erishgan ham. Chunonchi, quyidagi baytlarni o'qir ekan, Hofizning o'zi o'zbekcha yozgan, deb yuborasiz:

*Sun, ey soqiy, maying oxirgacha – jannatda topmaysan
Bu Ruknobod qirg'og'idagi so'lim Musalloni...*

*G'azal bitdingu dur sochding, yoqimli kuyla, ey Hofiz,
Falak nazmingga gavhardek nisor etsin Surayyoni [6,29].*

Vazn ham bir – hazaji musammani solim, ruh va ohang ham bir – jo'shqin va jozib:

*Bideh soqiy, mai boqiy, ki dar jannat naxohi yoft
Kanori obi Ruknobodu gulgashiti Musalloro...*

*G'azal guftivu dur sufti, biyovu xush bixon, Hofiz,
Ki bar nazmi tu afshonad falak iqdi Surayyoro [6,28].*

Tarjima turlari ichida eng murakkabi va mashaqqatlisi bu – she'riy tarjima. Chunki bunda nafaqat she'ning asosiy ma'no-mazmunini, balki shakli va hajmini ham asliyatga muvofiq holda qayta tiklash taqozo qilinadi. Aytaylik, nasriy asar tarjimasida mutarjim bu borada ancha erkin. Agar 100 betlik asarni u 120 sahifa qilib o'tirsa, bu tabiiy deb qabul qilinadi. Sababi: tarjima hajmi hamisha asliyatga nisbatan ko'proq bo'ladi. Bu bir tildagi matnning ikkinchisiga interpretatsiya qilinishi bilan bog'liq hodisa. She'riy tarjimada esa mutarjimning bunday yo'l tutishga, masalan, 5 baytlik g'azalni 6 bayt qilib o'tirishga haqqi yo'q. Har bir baytdagi mazmunni boshqa tilga ham bir bayt qilib o'girish kerak. Bu esa oson emas. Boz ustiga, ma'no teran, falsafiy mazmun quyuk, she'riy san'atlar serob bo'lsa! Ba'zan muayyan olingan bir so'z bir necha ma'noni ifodalab keladiki, uning ana shu barcha ma'nolarini boshqa tilda ham qayta eks ettirishning deyarli iloji yo'q. Shu bois ham badiiy tarjima uchun tabiiy bo'lgan qurbonliklar miqdori she'riy tarjimada ko'proq bo'ladi. Lekin mohir mutarjimlar hamisha boy berilgan unsurlar o'rnini boshqa jihatlaridan to'ldirishga intiladilar. Bu holni Xurshidning ham ko'plab tarjimalarida uchratamiz. Masalan:

*Hadis az mutribu may go 'vu rozi dahr kamtar jo',
Ki kas nakshudu nakshoyad ba hikmat in muammoro [6,28].*

Mazmuni: “Cholg‘uvchidan, maydan ko‘proq so‘zlab, dunyo sirini kamroq izla, chunki hech kim bu muammoni hikmat bilan echganmas va echolmaydi ham”.

Xurshid vazn taqozosiga ko‘ra “yechmagan va echolmaydi” iborasini o‘zbekchada berolmaydi, to‘g‘rirog‘i, ulardan bittasi – “yecholmaydi”ni aks ettiradi, lekin uning o‘rniga o‘zidan “og‘ir” so‘zini qo‘shib, bu muammoning naqadar mushkul ekanligiga urg‘uni kuchaytirish bilan boy berilgan qurbonlik o‘rini qaysidir ma’noda to‘ldiradi:

*Gapir cholg‘uchidan, maydan, jahon sirrini kam izla,
Yecholmas hech kishi hikmat-la bu og‘ir muammoni [6,29].*

“Asl nusxani o‘z vazni bilan o‘g‘irganda tarjimon uchun ancha engillik tug‘ilsa-da, biroq u hamma qiyinchiliklardan qutulmaydi.

Tarjimon oldida endi har bir baytdagi mazmunni vaznga **qayta sig‘dirish** vazifasi turadi. Asl nusxa baytlaridagi so‘zlar, jumlar o‘zbekchaga o‘girilganda hamma vaqt ham forscha so‘zlarning vazn o‘lchoviga to‘g‘ri kelavermaydi-da! O‘zbek tili fonetikasi va sintaksisining o‘z xususiyatlari mavjud. Forscha so‘zlar o‘zbekchaga aylanganda ruknlarning o‘lchovidan kam yoki ko‘p bo‘lib chiqishi, hijolarning uzun-qisqaligi, o‘zaro kombinatsiyasida farq bo‘lishi tabiiy holdir. Katta tajriba hosil qilgan mohir tarjimongina bu nomuvofiqlikni bartaraf qila oladi” [2,39].

Xurshid ana shunday tajribali va mohir mutarjim edi.

Ma’lumki, forsiydan turkiyga tarjima ko‘p asrlik tarixga ega bo‘lsa-da, kichik lirik asarlar – g‘azal, ruboiy, qit’a va boshqalar tarjimasi asosan XX asrning ikkinchi yarmida boshlandi. Shuning uchun o‘zbek adabiyotida g‘azal tarjimachiligi ham Xurshid nomi bilan bog‘lanadi. U Hofiz Sheroziy g‘azallaridan qilgan tarjimalari bilan nafaqat g‘azal tarjimachiligini boshlab berdi, ayni paytda, uni yuqori pog‘onaga ko‘tardi ham. Shuning uchun ham taniqli tarjimashunos Najmiddin Komilov unga “G‘azal tarjimasining Xurshidi toboni”, deb ta’rif bergan edi [3,210].

Shu o‘rinda, ikki hodisani ta’kidlab o‘tish lozim:

- 1) hozirgi tilimiz fors-tojik tilidan uzoqlashib, endi unga arabiy-forsiy emas, balki rus va evropa so‘zlari kirib kela boshladi;
- 2) she’riyatimizning asosiy vazni aruz emas, balki barmoq bo‘lib qoldi.

Bularning barchasi tarjima ishini murakkablashtiradigan hodisalar jumlasiga kiradi. Zero, mutarjim vaznni saqlab qolaman desa, matn bugungi o'quvchiga tushunarsiz bo'lishi mumkin, sof o'zbekcha tarjima yarataman desa, vazn muammosi ko'ndalang bo'ladi.

Biz hali mumtoz so'z san'atidan butunlay uzilib ketganimiz yo'q. Lutfiy, Navoiy, Bobur, Fuzuliy, Ogahiy, Muqimiy, Furqat kabi shoirlar asarlarini xalqimiz sevib o'qiydi, ular maktablar va oliy o'quv yurtlari dasturiga kiritilgan. Binobarin, mumtoz adabiyotdan bahramand o'quvchilarda ma'lum darajada "arxaik" so'z jamg'armasi bo'ladi. Tarjima jarayonida buni hisobga olish kerak. Mumtoz shoirlarni tarjimada o'ta zamonaviylashtirish ham o'zini oqlamaydi: ularni o'tmishdan butunlay ajratib olmagan holda, zamonaviy tarjima qilish kerak. Ya'ni, ularning asarlari tarjimasini zamonaviy o'quvchi tushunsin, ayni paytda, qaysidir darajada an'anaviy unsurlar ham aks etib, bu asarlarning zamonaviy emas, balki mumtoz adabiyot namunasi ekanligini eslatib tursin. Bu borada Xurshid o'ltin o'rta l i q ni topa olgan: o'zbek o'quvchisi Hofiz g'azallarini bir vaqtning o'zida ham mumtoz, ham zamonaviy so'z san'ati namunasi sifatida qabul qiladi. Chunki tarjimon "klassik she'riyat uslubidan mavridi bilan o'rinlatib foydalangan holda, hozirgi o'zbek tili talablarini qondirgan. Natijada tarjima hozirgi o'zbek kitobxoniga tushunarli va manzur bo'lish barobarida, ayni paytda, g'azal r u h i n i ajib bir tarzda aks ettirgan. Bu Xurshid tarjimalariga xos umumiy prinsipdir" [3,174].

Xurshidning mumtoz adabiyot ruhida tarbiya topgani, o'zi ham g'azal yozib, tajriba orttirgani Hofiz she'rlari tarjimasida unga qo'l kelgan, albatta:

*Suxandonivu xushxoni namevarzand dar Sheroz,
Biyo, Hofiz, ki to xudro ba mulki digar andozem* [6,146].

*Bilimdonlik va xushxonlik emas Sherozda hech manzur,
Kel, ey Hofizki, biz yuzni bo'lak yurtga o'girgaymiz* [6,147].

She'riy tarjimaga baho berganda uning umumiy mazmuni va ruhi boshqa tilga qanday ko'chganligiga qarab hukm chiqarish kerak. "Mana bu so'z tashlab ketilibdi, mana bu ma'nolardan biri aks etmabdi", – deb mayda-chuyda qusurlar qidiraverish nojoiz. Chunki she'ri uning barcha ma'no tovlanishlariyu badiiy unsurlari bilan to'la va mukammal tarjima qilish juda mushkul va ba'zan buning iloji ham yo'q. Bunday kamchiliklar Xurshid tarjimalarida ham talaygina. Jumladan:

*Hame kas tolibi yorand, chi hushyoru chi mast,
Hama cho xonai ishq ast, chi masjid, chi kunisht [6,58].*

Bu erda Hofiz takror san'atini qo'llab, baytning go'zal va ta'sirchan chiqishini ta'minlangan. Xurshid esa, mazmunni o'zbekchaga to'la o'girgani holda, takror san'atini aks ettirishning ilojini topolmagan. Natijada o'zbekcha bayt forschadagi kabi ta'sirchan chiqmagan:

*Mastu hushyor – hama odamga talabdur dildor,
Farqi yo 'q – sevgi uyi masjidu ham dayri xarob [6,59].*

Lekin Hofizning mana bu go'zal g'azali tarjimasida Xurshid takror san'atini ajoyib tarzda yarata olgan:

*Ro 'zi vasli do 'stdoron yod bod,
Yod bod, on ro 'zgoron yoz bod! [6,68]*

*Do 'stlar bazmi visolin esda tut,
Esda tut do 'stlar jamolin, esda tut [6,69].*

She'riy tarjimaning murakkabliklaridan yana biri shundaki, she'rning g'oya va mazmunidan tashqari, uning vazni va shakliy qurilishini ham asliga muvofiq holda qayta yaratish kerak. Ta'bir joiz bo'lsa, ular she'riy tarjimaning ikki qanotidir – bir qanotidan ayrilgan qush parvoz qilolmaganidek, ulardan biridan ayri tarjima ham to'laqonli bo'lmaydi. Bir vazndagi she'rni boshqa vaznga solib o'girish uning ritmu ohangi, ruhini o'zgartirgani kabi ta'sirchanligini ham yo'qqa chiqaradi. Shuning uchun asliyatga muvofiq vazn topish – she'riy tarjimaning dastlabki shartidir. "Biz she'riy sistemalarini (aruzni aruz bilan, barmoqni barmoq bilan) emas, balki ob'yektiv imkoniyat mavjud bo'lgan hamma hollarda she'riy sistema bilan birga, she'riy vaznni ham o'zgartirmay tarjima qilish tarafdorimiz, binobarin, bunday hollarda vaznni salgina o'zgartirishning o'zi ham tarjimaning dastlabki nuqsoni bo'ladi, deb hisoblaymiz" [1,226]. Yaqin tillardan tarjimada bu muammo birmuncha oson hal etiladi. Forsiydan o'zbekchaga she'riy tarjima xususida ham shunday deyish mumkin. Chunki aruz asrlar davomida ham forsiy, ham turkiy she'riyatning asosiy o'lchov birligi bo'lib kelgan. Hofiz g'azal va ruboiylari tarjimasida Xurshid ularni asosan o'zi yozilgan vazn bilan o'zbekchalashtirishni qoida qilib olgan. Bunda shoir she'rlarining musiqasi, ohangi, ruhi va ta'sirchanligi aynan saqlanadi. Bu – Xurshid tarjimalarining

muvaffaqiyatini ta'minlagan asosiy omil bo'lgan edi. Lekin vazn talabini hisobga olmagan o'rinlarda muvaffaqiyatsizlikka uchragan. Jumladan, shoirning quyidagi g'azali hazaji musaddasi maqsur vaznida bitilgan:

*Maro az tust har dam toza ishqe,
Turo har soate husne digar bod!* [6,82]

Xurshid uni hazaji musammani axrabi makfufi maqsur maqsur vazni bilan tarjima qiladi:

*Har lahza menga yangilanur shavq ila ishqing,
Har damda sening ravnaqi husning digar o'lsin!* [6,83]

Mazmun jihatidan juda go'zal tarjima. Buning ustiga, usluban ravon, sof o'zbekcha. Faqat... ritm boshqa, ohang o'zgacha. Bu Hofiz g'azalining musiqasi emas.

O'zbek tarjimashunoslik maktabining asoschisi G'aybullo Salomovning yozishicha: "Tarjimada badiiy asar ohangini berish barcha adabiy janrlarda ham muhim. Alohida olingan maqol yoki mataldan tortib to sonet, g'azal, poema, hikoya, romangacha agar h a m o h a n g l i k ta'minlanmagan bo'lsa, u tarjima s o x t a j a r a n g l a y d i. Ohang esa, o'z navbatida, badiiy asarlarning boshqa komponentlari, lug'aviy birlik, sintaksis, inversiya, saj', radif, qofiya, vazn va boshqalar bilan bog'langan holda tarjimada yo t a b i i y l i k, yoki aksincha, soxtalik, s u n ' i y kontekst, yasama badiiy muhit paydo bo'lishiga olib keladi" [4,21 – 22].

She'riy tarjimada munosib radif topish ham ancha mushkul masala hisoblanadi. Radifli g'azalni hamisha ham radifli qilib o'girishning iloji yo'q. Bu holatda radif bo'lib kelgan so'z yoki iboraning ma'nosi matn ichiga singdirib yuboriladi. Chunonchi, Hofizning:

*Dast az talab nadoram, to komi man baroyad,
Yo tan rasad ba jonon, yo jon zi tan baroyad* [6,118], –

matlali g'azali tarjimasida radifni berishning ilojini topolmagan tarjimon uning mazmunini misralar ichiga singdirib yuboradi:

*Qo'l tortmog'um tilakdan, lutf etmaguncha dilbar,
Yo jon ketar tanimdan, yo vasl bo'lur muyassar* [6,119].

Chiroyli, munosib radif topilsa, g'azal tarjimasining yarmi hal bo'ldi, deyish mumkin. Xurshid aksariyat yaxshi radiflar topib, go'zal va hofizona tarjimalar yaratgan. Jumladan:

*Chu ro'yat mehru mah tobon naboshad,
Chu qaddat sarv dar bo'ston naboshad [6,84].*

*Yuzingdek yorqin oy osmonda ham yo'q,
Qadingdek sarv hech bo'stonda ham yo'q [6,85].*

Mana bu g'azalda esa radif misraning teng yarmini tashkil qiladi. Shunga qaramay, Xurshid uning o'zbekcha muqobilini topib, g'azalni go'zal bir tarzda o'zbekchalashtirgan:

*Mutribi xushnavo, bigo', toza ba toza, nav ba nav,
Bodai dilkusho bijo' toza ba toza, nav ba nav [6,172].*

*Cholg'uvchi, aylagil navo yangi va yangi, xilma-xil,
Izla sharobi dilkusho yangi va yangi, xilma-xil [6,173].*

Bu erda mutarjim radifni asliga mos tarjima qilibgina qolmay, g'azaldagi ichki qofiya tuzilishini ham qayta yarata olgan:

*Bo sanami chu lo'bate, xush binishin ba xilvate,
Bo'sa sitonu kom jo' toza ba toza, nav ba nav [6,172].*

*Ko'ngling ochuvchi yor ila, xilvat o'tur nigor ila,
Bo'sa-la kom etib ravo yangi va yangi, xilma-xil [6,173].*

Mushtarak an'analar asosida rivojlanganligi sababli forsiy va turkiy she'riyatdan tarjimada ko'plab qulayliklar mavjud. Aytaylik, har ikkala she'riyatning vazni aruz bo'lgan, ko'plab so'z va iboralar har ikkala tilda ham birday qo'llanavergan. Forsiydan tarjimada qofiya va radif tanlashda, ba'zi so'z va iboralarni qo'llashda bu imkoniyatlardan foydalana bilish kerak. Masalan, ko'pincha boshqa qofiya tanlansa, albatta asliyatga nomuvofiqlik kelib chiqadi.

Xurshid Hofizning o'nlab g'azallarini qiyomiga etkazib tarjima qilganki, ular haqli ravishda mazkur oltin fondan joy olishga munosib. "Ayo, soqiy, sunib

joming, qil ehson, yashnasin dillar”, “Agar ko‘nglimni shod etsa, o‘shal Sheroz jononi”, “Keldi masjiddan bu kech mayxona sori pirimiz”, “Soqiyo, kel endi sung‘il jomni”, “Do‘stlar bazmi visolin esda tut”, “Har nechakim, yuzlaring oy, kunga nisbat qildilar”, “Yuzingdek yorqin oy osmonda ham yo‘q”, “Ul kimki, ehson yo‘lidan menga vafodorlik qilur”, “Sarvi ravonim ne uchun qilmaydi hech mayli chaman”, “Domlalar minbar uza so‘z qilsa takror o‘zgacha”, “Qo‘l tortmag‘um tilakdan, lutf etmaguncha dilbar”, “Lablaringdan kutgan orzu bo‘lmadi komim hanuz”, “Bu jahon gulshanida ul yuzi gul ra‘no bas”, “Ajab Sherozkim, yo‘qdir misoli”, “Kel endi, gul sochib har yon, qadah qo‘lda o‘turgaymiz”, “Men emasdurman u rind tarki mayu dildor etay”, “Cholg‘uchi, aylagil navo yangi va yangi, xilma-xil”, “Xirqamni garov qo‘ygum, bir kosa sharob avlo” kabi o‘nlab go‘zal tarjimalar fikrimizning isboti.

Shu o‘rinda, unutmaslik kerakki, Xurshid tarjimalari sho‘ro davrida amalga oshirilgan, binobarin, qizil mafkuraning ta‘siridan xoli emas. Aytaylik, mutarjim Xudo so‘zini kamroq ishlatishga, tariqat, xarobot, muhtasib kabi diniy-tasavvufiy so‘zlardan imkoni boricha qochishga, ular anglatgan ma‘noni boshqa so‘zlar yordamida ifodalashga intiladi. Misol uchun, muhtasibni – man qiluvchi, faqihni – donishmand deb oladi. Holbuki, bu so‘zlar istiloh sifatida mumtoz she‘riyatdan keng o‘rin olgan va ularning o‘rnini almashtirish maqbul emas. Yoki miskin, g‘arib so‘zlarini ko‘pincha sho‘ro davrida kambag‘al, yupunlarga nisbatan qo‘llangan yo‘qsul so‘zi bilan ifodalaydi. Mumtoz she‘riyatda ular kambag‘al, qashshoq emas, balki bechora, yolg‘iz, benavo, xoksor kabi ma‘nolarda ko‘pincha oshiqning sifati bo‘lib keladi. Binobarin, yo‘qsul miskin, g‘arib so‘zlarining o‘rnini bosolmaydi. Yoki darvesh so‘zi aksar tariqat yo‘liga kirgan so‘fiy-oriflarni bildiradiki, uni ham yo‘qsul deb olish mumkin emas. Hatto faqirni-da yo‘qsul deb bo‘lmaydi. Shuningdek, tasavvufiy tushunchalarni ifodalashi jihatidan “pashminapo‘sh”ni – “eski chopon”, “xirqa”ni – “mallato‘n”, “hushmand”ni – “eslik”, “hushni tark etish”ni – “aqlni kamaytirish” deyish ham o‘zini oqlamagan. Zero, “bexud”lik bu adabiyotda tarjimon talqin qilganiday, “esini yo‘qotish” ma‘nosida qo‘llanmaydi. Shuningdek, mayxona, maykada so‘zlari o‘zbek mumtoz she‘riyatida ham faol so‘zlardan hisoblanadiki, ularni “may uyi” deb olish to‘g‘ri emas. Hofizning mashhur g‘azalidagi “ishqi notamom” iborasini mutarjim “nuqsonli ishq” deb o‘giradi. Aslida u “nomukammal ishq” ma‘nosida qo‘llangan.

Ma‘lumki, ruboiy hazaj bahrining ajram va axrab tarmog‘ida yoziladi. Mumtoz she‘riyatda bu qoida tusini olgan va boshqa vaznga solinsa, u ruboiy deyilmagan. Mazkur qoida she‘riyati aruzda rivojlangan, ruboiynavislik tajribasiga ham ega o‘zbek adabiyoti uchun ham o‘z kuchida qolishi kerak. Bizda esa ushbu an‘ana va qoida bilan hisoblashilmay, ruboiylar yoppasiga barmoq vaznida tarjima

qilindi. Holbuki, ruboiy tarjimachiligi tarixini boshlab berganlardan biri – Xurshid an'anaviy yo'ldan chekinmagan edi. U Hofiz ruboiylaridan 23 tasini o'z aruziy vazni bilan o'giran. Shu o'rinda, aruzda bajarilganiga qaramay, Xurshid tarjimalarining tili zamonaviy, arxaik so'zlar, balandparvoz jumladan xoli, sodda va xalqqa tushunarli ekanini aytib o'tish kerak.

Gul guft: agar dastgahe doshtame,

Bigrextame agar rahe doshtame,

Bo begunahi maro chunin meso 'zand,

Ey voy ba man gar gunahe doshtame [6,220].

Gul aytdiki, kosh takyagohim bo 'lsa,

Qochmasmi edim agar panohim bo 'lsa.

Bo 'lmay gunohim kuydiradilar shunday,

Naylar edilar zarra gunohim bo 'lsa [6,221].

Ko'rinib turganidek, Xurshid vaznni – vazn, mazmunni – mazmun, ohangni – ohang bilan bera olgan: asliyatga har tomonlama muqobil tarjima yaratgan. Boz ustiga, ruboiy aruzda bo'lishiga qaramay, sof o'zbekcha. Bugina emas. Xurshid o'zining aruzda bajarilgan sof o'zbekona tarjimalari bilan hozirgi o'zbek tili ham aruz talablariga javob berishini amalda isbot etdi.

U yoki bu asarning mazmunini ikkinchi bir tilda qayta yaratishning o'zi etarli emas. Uni o'sha tilda jaranglata olish, tarjima qilinayotgan xalq adabiyotining adabiy hodisasiga aylantirish lozim. Tarjimadan asl maqsad aslida – shu. Hofiz g'azallari tarjimasida Xurshid bu vazifaning uddasidan chiqqan.

Hofiz g'azallari tarjimasida Xurshid tarjimada asliyat ruhiga kirish, muallif uslubini saqlash, asarning o'ziga xos ichki musiqasi va ohangini etkazishning go'zal namunalarini ko'rsatibgina qolmay, forsiy va turkiy adabiyotning mushtarak an'analari va umumiy jihatlari asosida asrlar mobaynida qaror topgan vazn, qofiya, radif, mavzular olami, obrazlar ko'lami, har ikki tilda mavjud so'z va iboralardan samarali foydalanish imkoniyatlariga e'tibor qaratdi va uning tarjima muvaffaqiyatini ta'minlash yo'lidagi imkoniyatlarini o'z tarjimalari misolida ko'rsatib berdi.

Xullas, Xurshid siymosida Hofiz o'zining o'zbek tarjimonini topgan. Bu g'azal va ruboiylar tarjimasida uning nafaqat mutarjimlik mahorati, balki shoirlik iste'dodining ham yangi qirralari ochilgan.

Foydalangan adabiyotlar ro'yxati:

1. Isomiddinov Z. So'zdan so'zning farqi bor / Tarjima san'ati (Maqolalar to'plami), 6-kitob. – Toshkent: G'.G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nashriyoti, 1985.
2. Salomov G', Komilov N. va b. Tarjimon mahorati. – Toshkent: "Fan", 1979.
3. Salomov G', Komilov N. Do'stlik ko'priklari. – Toshkent: G'.G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nashriyoti, 1979.
4. Salomov G'. Tarjima tashvishlari. – Toshkent: G'.G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nashriyoti, 1983.
5. Xurshid. Tanlangan asarlar. – Toshkent: Badiiy adabiyot nashriyoti, 1967.
6. Shamsuddin Muhammad Hofiz Sheroziy. G'azallar (fors va o'zbek tillarida). – Toshkent: Badiiy adabiyot nashriyoti, 1958.

НАҚШИ “ИЛОҲИНОМА” –И АТТОР ДАР ТАШАККУЛИ АХЛОҚИ ЧОМЕА (ДАР МИСОЛИ ТАРЧУМАИ ЎЗБЕКИИ ОН)

Нуруллоева Мухлиса Нусратуллоевна

кафедраи адабиёти класикийи тоҷики

МДТ “Донишгоҳи давлатии Хуҷанд

ба номи академик Б. Фафуров” дотсенти

Академик М. Шакурӣ дар “Анъана, маҳорат ва халқият” ном асари худ чунин менигорад: “...адабиёти тоҷик аз Рӯдакӣ ин ҷониб аз маҳдудияти миллӣ бегона буд. Вай бо маданияти араб (ки маданияти чандин халқро дар бар мегирад), бо маданияти Юнон, Ҳинд, халқҳои турк ва ғайра алоқа дошт. Дар баъзе давраҳо ин алоқа то андозае суст мешуд, вале ҳеҷ гоҳ тамоман қатъ нагардидааст” (4, 3).

Доир ба равобити адабӣ, таърихи масоили тарҷумаи осори адабиёти тоҷику форс ба забонҳои мухталифи дунё, аз ҷумла, забони ўзбекӣ ва ташаккули он дар давраҳои гуногуни таърихӣ донишмандон ва адабпажӯҳои зиёде таҳқиқ кардаанд. Осори Аттори Нишопурӣ дар ин росто